

1. În - flo - ri - tă tână - rea - ță, ca - re ai nă - dej - de. } Și i ur - mea -
As - cul - tă vor - ba lui I - sus, ca - re te iu - beș - te.

ză Cu cea mai bu - nă pa - ză Din i - ni - mă Îl mă - reș - te.

2. De-acee-acum jertfește tănărețele tale
Lui Isus, cari te-o scuti sub aripile Sale,
Și predă-te lui Christos întru toate, Că El te-ndreaptă pe cale.

3. El ca un Păstor toți mieii îi îmbrățișează,
Acum tănăreață. El de voi se onorează,
Și El va da Binecuvântarea Sa, Că-i sunteți podoabă-n casă.

4. A vieții lui Isus e pentru tănăreață,
Să poată-n veac pe Dumnezeu a-L privi în față
Dară pofta care-i în lumea asta, Fură duhul din viață.

5. Lemnele tinereții sunt pline de mustoare,
Cresc în înțelepciune și în sfântă putere.
'N scurtă vreme Se pot face din ele Slugi Domnului spre onoare.

6. Înaintea Domnului stau și-i slujesc în toate,
Mărirea lumii a-i fi asemenea nu poate.
Tinerime Nu-ți pierde a ta vreme, Că tu ești Lui mai aproape.

7. De-L vei căuta din inimă înger-ți vor sluji,
Și în adevăr împreună cu ei tu vei fi,
Dacă rămâi Și Lui în veac te subscrii, El regatul ți-a dăru.

8. Gândește că ce fericire și bucurie,
Va fi celui ce-I slujește din copilărie,
Cu credință Până la bătrâneată, Dând lui Dumnezeu mărire.

9. Ba încă va adormi în pace și bucuros,
Care din tănăreață pătimește cu Christos
Până-n sfârșit Va locui fericit, În locașul cel prea frumos.